

L'STEI-i, UN SINDICAT QUE TREBALLA PELS DRETS DE LES DONES

Àngels Cardona,
Secretaria de la Dona

Fa molts anys, Neus Santaner va començar la tasca d'introduir, dins l'agenda sindical, el tema de la igualtat entre dones i homes. Més tard, amb la creació de la Secretaria de la Dona, es va intentar donar un impuls a aquest treball i consolidar els esforços de les persones de l'STEI-i que creien en una societat igualitària i sense discriminacions. El sindicat STEI-i es declarà "feminista" en els seus estatuts després d'un ampli debat. Feminista, i la cita és literal després de consultar el diccionari, perquè té com a finalitat d'aconseguir la igualtat política, econòmica i jurídica de la dona respecte a l'home.

espanyol, les dones tan sols fa 79 anys que podem exercir el dret al vot; que tan sols fa 35 anys que es va anular la llicència marital que, fins aleshores, impedia a les dones obrir una llibreta d'estalvis, signar contractes de treball, treure el carnet de conduir o cobrar el seu salari sense el permís del seu marit; que sols fa 32 anys que es va despenalitzar l'ús d'anticonceptius; que fa 29 anys que es va aprovar la Llei del divorci i d'altres perles que ens mantenien fermades a un poder patriarcal i androcèntric sense poder exercir els nostres drets com a ciutadanes lliures.

“...no s’entén que les dones tenguin major precarietat en el treball o que el seus sous siguin inferiors als dels seus companys...”

És necessari avui dia el feminisme? Té sentit dins l'agenda sindical el tema de la igualtat? S'ha aconseguit ja la igualtat entre ambdós sexes? Després de la lluita de tantes dones que ens han precedit, sufragistes, polítiques, escriptores, sindicalistes, lliurepensadores, etc., disposam avui dia d'avenços que les nostres padrines no s'hagueren pogut imaginar mai. No oblidem que a l'Estat

La realitat legislativa d'avui dia, ens permet tenir una llei per a la igualtat, una llei integral per a la prevenció de la violència de gènere, així com una llei per a la dona i una nova llei d'igualtat autonòmica en tramitació parlamentària. Aquestes lleis presenten un marc ampli pel que fa als drets de les dones dins els diferents àmbits, social, econòmic, educatiu, laboral, mediàtic, agrícola, artístic i

urbanístic. Però ens adonam que, encara dins l'inconscient col·lectiu és molt present una filosofia basada en el poder d'un sexe sobre l'altre i en la concepció de l'home com a centre de la creació, que considera les dones com a subgènere o com a éssers al servei de l'altre sexe. Si no fos així, no s'entén que les dones tinguin major precarietat en el treball o que el seus sous siguin inferiors als dels seus companys o que l'atur femení sigui superior al masculí.

Si no fos així, no haurien de ser les dones les que demanen més reduccions de jornada o excedències amb les posteriors repercussions en la cotització o en la seva promoció i ascens professional.

Si no fos així, no s'entén que encara resulti a les dones tan difícil assolir llocs de responsabilitat i poder, i algú dirà que les dones no volen ocupar els llocs de direcció però la resposta és clara, no volen perquè tenen altres responsabilitats que no són compartides dins les seves cases o perquè no volen renunciar a unes relacions afectives que les omplen i satisfan. No caldria millor humanitzar les tasques de direcció fent-les més assequibles a tothom? Si no fos així, no s'entén que encara existeixi la segregació horitzontal en les nostres professions: a

les etapes educatives primerenques tot són dones i molt mal pagades per cert, i a mesura que s'ascendeix en la piràmide, augmenten els companys fins arribar a la Universitat on els homes ocupen els principals llocs de poder.

Si no fos així, dins el nostre alumnat, encara no s'estarien reproduint els esquemes tradicionals en les relacions entre nines i nins i entre joves i al·lotes. Els patis d'esbarjo no estarien ocupats principalment pels jugadors de futbol, els nins no ocuparien la major part del temps escolar i l'atenció del professorat i les nines estarien

més disposades a intervenir en els espais públics per prendre la paraula o adoptar una postura més activa davant una situació. Si no fos així, els llibres de text no continuarien fent invisibles les dones importants i privant les nines de models d'actuació i referència (no oblidem que la nostra Comunitat Autònoma és la que major nombre d'avortaments pateix en tot l'Estat espanyol entre les adolescents i això és un indicador d'una manca de responsabilitat en les relacions i de subordinació respecte als homes).

Si no fos així, no hauríem de parlar en les meses de negociació de discriminacions derivades de la maternitat en el nostres sectors, o de la necessitat d'ampliar les mesures de conciliació entre vida

“...dins l'agenda sindical de l'STEI-i, hi figura i hi figurarà el tema de la igualtat entre dones i homes per a aconseguir que sigui una realitat.”

personal i familiar per tal de poder combinar els nostres afectes i la nostra professió. Si no fos així, no hauríem de demanar la responsabilitat compartida amb els nostres companys en les tasques domèstiques i la cura de persones dependents per evitar aquestes dobles o triples jornades que portam a terme les dones i que causen estrès i malalties. Si no fos així, no parlariem de la violència de gènere que provoca més violència i morts entre les dones, tan sols pel fet de ser-ho, més que per qualsevol altra causa.

Per tot això, des de l' STEI-i, es treballa en diferents àmbits:

- Dins l'àmbit intern, cercant la paritat en tots els òrgans de representació.
- Aplicant una perspectiva de gènere a tota l'acció sindical (no oblidem que el 70'6% de la nostra afiliació és femenina).
- Defensant l'eliminació de qualsevol discriminació basada en la maternitat o en aspectes laborals i socials.
- Exigint la implantació de mesures per afavorir la conciliació entre vida personal i laboral.
- Elaborant i fent difusió en els centres escolars de materials didàctics per a treballar la igualtat.
- Participant en les campanyes del 8 de març, dia de les dones, i del 25 de novembre, dia per a la prevenció de la violència de gènere i oferint al professorat material per celebrar ambdues dates.
- Exigint a la Conselleria d'Educació l'aplicació de les mesures educatives que figuren a les lleis i que tenen a veure amb la igualtat.
- Demanant la creació d'un Pla d'Igualtat a la Conselleria d'Educació tal i com ho marca l'estatut bàsic.
- Fomentant la coeducació com a model educatiu.
- Evitant fer invisibles les dones per mitjà del llenguatge.
- Oferint cursos de formació i jornades per al professorat per a treballar la igualtat.
- Col·laborant amb diferents organismes per a assolir objectius comuns: Institut de la Dona, Direcció Insular d'Igualtat, Universitat, etc.
- Participant en plataformes i consells de dones per a fer arribar la seva veu a l'agenda política del Govern.
- Actuant dins fòrums internacionals i confederals.
- Denunciant qualsevol situació discriminatòria o vexatòria cap a les dones.

Com hem dit abans, els esforços de les que ens han precedit, han donat els seus fruits, però no oblidem que queden encara moltes situacions a resoldre i moltes fites a assolir. No oblidem tampoc, que dins l'agenda sindical de l' STEI-i, hi figura i hi figurarà el tema de la igualtat entre dones i homes per a aconseguir que sigui una realitat. □